

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רשי"י

[illegible]

אומר שני לוגין שאני עסיד לספריש. תרומה מן המאהל: ה' ר' יוֹסִי. מעשר שני שהוא יכול לתקן מיד בלא הפרעה לאחר שקרא עליו שם וחיללו בכל מקום שהוא על המעוט ושותה מיד ולחאר זמן ויפרש התרומה והמעשר ויפאקוהו. ארסין: קס"ד השאל תעמיכו מהם דקסברי אין ברירה: ויוגין: בעירוב. בשותפות: לאיס. מן הקיטין שירצה ב' הפרדות יקריב עולות לשתי הנשים וחל מה' יקריב שתיים חטאות לשתי הנשים וכ"ש אם בא לתקן כל קן וקן פרידה לעולה ופרידה לחטאת דשפיר דמי. אלמא מדקא אמר שמואל ליקח קיטין בעירוב מכלל דיש ברירה לדמרין הוצרך הדבר שזו הפרדה שקריב לשמה שזו שלה היא דשם בעלים בעינן דאי אין ברירה לא כל תמיך חטאת ועולה שקריב לה לא שלה היו אלא של חכמה וקרבן הקרב בעינן בעלים קיייל בפסחים (דף ס: ו) ובזבחים (דף כג) דלינו עולה לבעלים וכ"ש בחטאת שלמה או שלה לשם בעלים לגמרי מפספסא וקביעות שם

בעלים איזו תלוי בכהן: כשהטנו. הנשים ביניהן שכל מי שזירב
הכהן לשמה יהא שלה: אי הכי מאי למימרא. כיון דדבעת כהן
תלוי: קמ"ד כדרב חסדא. שאע"פ שזה כל קן וקן בפני עצמו אלא
לנקחום כיחד וסד"א על כרחי מכל קן לשרי לעשות חטאת ועולה ולא
יובל לעשות מן הקד"א שמי עולות לשמי חטאת ועולה וקמי' הש"י
חטאות דללו אדעתא דהכי יביניהו קא משמע לן כיון דלא אקבעיהו
הכריז בשעת לקיחה לאחר פרידה וזו חטאת ופרידה זו עולה אפילו
קבעום לאחר לקיחה יכול הכהן לעשות כמה שירצה: אין הקיטין.
של כל מחוסרי ספרה מתפרשות איזו עולה ואיזו חטאת:
אלא

הפרשה היא שומה טובלים למפרע: **רבי** ז"ל. משמע דאין
והכל אחר משום דמיני' לקיטות נוד ואילו כפי' ית' בכור (בטוהר)
האחין מחלה ויורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו יו' לחלק
לדאחין משום דאין מברך דבריו כלום ומצורבה (ב"ק דף ט"ז)
לדאחין שחלקו שמעין דלית ליה ברירה וחסור בו הש"ס מצדרי מס'
דקמי' בתמתיקין ויחא ליה למירא לעולם לא מיפוך דכפי' לעיל
ברס כל הגט': **רבי** יוחי ור"ש אוסרין. משמע דר' יוחי לית
בריי' מן הכס וקשה לשמעין לן יו' דאין ליה ברירה מס' שאלא
גיטא אלמא ית' ברירה דמי' דייקין ברס כל הגט' (ס' דף סה')
ספק הוא והנחא' מתקיים מחלו ופי' לאו משום ברירה לא הוי גט'
ברס כל הגט' (הרינו בענין ע"מ שירא אכא כ"ז) והא דלמרי' בשם
היהוה תרומה היינו למאן דאין ליה ברירה קאמר ולמאן דלמחל'
דהסם גבינין עומד הדבר להסתר בודאי שרי יחיה לו ימות אה'
למאי דסלקא דעתך דלר' יהודה לית ליה ברירה א"כ סבר האחין
בזריס אלא דר' בר דר עדי יהושע כן עון דאין לן קאן אלא קיין פיורו
יו' יומים ולר' יוחי נמי לא משכחת לן דס"ל דאין ברירה וגבי יורש'
דיק הש"ס בסוף השולח' (ענין דף מה). ומכר' דר' יוחי יום או יומי
כ' מימי' הויא דשדה אחוה: **אוסרין**. הקשה הש"ר מקולי' דה'
ואלו כפי' חולין (דף ד'): בשמעתין דנפנין מצדרי' למירא דריי'
מה שניל': **ואתנא** ר' יוחי אוסר. הוה מצי' לשנוי' דהסם
ל' ליה ברירה וד' ליה ברירה ואלא למירא טעמא הקריב לא
דהא מוכח ברס וזכיס' (דף ד'): דסתמא לשמה קאי א"כ בגל' בג'
כל קן רחל הקריב למעלה וכל קן לא פירש דהיינו למירא והקריב'
שכל שיקריב לשמה יהא שמה וקשה להאשמו' דהיינו מצדרי' גמורה
ל' אפס' כלל בגל' ברירה ואלא לר' יוחי לפרש שפוטו הש"ס
ומנס' למוכר ופירש בשעת לקוחה קן זה לוי וקן זה לוי ומנא'
תעברו הקינין שפוטו דשריא ומשמע מן דלא למיחא דנגורו ה'
בגיבור ואז' א' אפס' בגל' ברירה קמשמע לן דלא גורין ומכר' ח'
וגל' נקט בגשה אחת משמע דלמאן דלמחל' אשמעינן דלא גורין התם'
ללאו שירא' קריב עולה ואלא שירא' קריב טעמא דלא התם'

ואומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי
הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה
למלך ומחל ושותה מיד דברי ר"מ
ד' יהודה ור' יוסי ור' שמעון אוסרין עולא
אמר ליתא לאוי ממתני' ואלא הא דקתני
יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין עולא
זווי זווי קתני דברי רבי מאיר ור' יהודה
ד' יוסי ור' שמעון אוסרין וסבר ר' יוסי אין
ברירה והתנן רבי יוסי אומר שתי נשים
שלקחו את קניהן בעירוב או שנתנו קניהן
לבתן אוהו שירצה כהן יקריב עולה ולאיהו
אי הכי מאי למימרא קמ"ל כדבר חסדא
ידאמר רב חסדא אין הקנין מתפרשות
אלא

שני צוגין שאני עתיד להפריש. ואש"נ דע"ה לא נחשדו על תרומה גדולה בדאמרינן כסותיה (ע"ה חת). כותים אפילי תרומה גדולה אפ"ן מפרשין ואש"נ בדקדק שלש אכלו (בבבס ד"ה ע"ה) אמרין דכותאי עשויה מעשרי כרתי בדמאי דכתיב מזהר וזהיר ה"ל לא לכוזר לעזמן אכל למכור לאהרים לא מעשרי דלא דרשי לפני עור לא תתן מחסול (ע"ה כפשיטא ע"ה) דלמין חשדין על הגזל הכא לא חשיב ליה גזל דהו ממון שאין לו תועפין ועוד דכל זמן שלא הופרש אינו דומה שיחא גזל שערדין לא נחשדין וכל לכן אי ללוי ודעו דע"ה לא נחשדו על הגזל וחשדין על המשפחות ועוד דסמכי אש"נ דרשין בבבא מנע"ה (ע"ה ע"ה) עשר תעשר ואכלת ולא מוכר:

עשרה מעשר ראשון ותשעה מעשר שני. לאו דוקא עשרה ותשעה דלחצר השקיר שני לוגין למחומה גדולה פשו להו מחא נבי ז': **מיחל.** פ"ה מחלל על מעות ושותה מיד בלא הפרשה ואינו יכול לחלל דדוקא בסיפא דקמי' גבי דמאי קמי' ומחלל על מעות משום דקבע לו מקום דכיו כמו הפרשה דקמי' התם ממעשר שני בנפשו או בדדומו ובע"ס צין השמאות איירי דקמתי (ב)תוספתא וקדם עליו היום ולכן בדמאי יכול לקטוע עליו מקום דספק תשביע מעשרין את הדמאי אלבש בנפשו דודאי לא מעשרי הו' דודאי ולכי לא קמי' גבי כותם מעשר שני בנפשו או בדדומו דקמי' דקמי' על דמאי ולא קמי' גבי דמאי ומחלל על מעות דקמתי גבי דמאי אלבש ומיחל פירוש (א)מחלל או כמו שפי' רבינו תם דמיחל כמו מיחל בנ"א פירוש מווג כמו סבאך מהול בנים (ישעי' א') ואחר הנצבת מפרשי מעשר ראשון ושני דקמתי בתוספתא עשרה הנצבין אחרתהי תשעה הנצבין אחרתהי כדיון שאין יכול לקטוע לו מקום או היה שותה בלא

י"מ ברירה וכו' יהודה נמי קאמר רבנא במקאנא דלית ליה ברירה
גבי תנאי עד שלא חלקו מוקי רבנא ד"מ ור' יהודה כרב אסי דאמר
כא שמצבר דבריו ומתנה בפירוש ואומר שאני עתיד להפירש להאי
ר' יוחנן דארי' ויחנן דבבבא דכלל המתקנא את ליה ברירה ובהאי
ר' יוחנן מצי לחלק כדפרי' אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט
מצי לחלק הכי דהא ר' יוחנן לית ליה ברירה אפילו היכא דמצבר
וכן בסמוך גבי מנשר שני שיש ליה מחולל עד כלע שפנה
ר' יוחנן דפ' דתנן ר' יוסי קאמר מנוגשת ובינה מנוגשת ולכי מייחא
היה שם א"ש' דמתני ארי' ברירה כיון דלדיו כדנן ובשעת התנאי
נמי בשמעתא חשיב ברירה אם בא חסם למורה כו' וא"ע' דמתנה וכן
כדנן ה' תרומה על זה אם ירדו בשמים כו' ה"ג לא היו תרומה פסדט
חולה דעתה עמלו לדעת אחרים ויחא אכל תנאי כלל מחלק ק"ו וי"ל
לפי' להיות שלא יבא ידו להפשה א"ל לא יעלה פלג מן הכס חמה
לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביוצא כר' יוחנן וא"כ לא משכחת דמיחא
יהודה את ליה בבבבא (וי"ק דף ג.) דלאו קקני הגוף דמי גבי דין יוס
ו יומים ומסקא ליה אם קנין פירות קקנין הגוף דמי אם לאו ובה"ג
ללמוד דעתא דהתם כסד קרא כספו ותמחיו ולהכי לא קמיין בשאולת
תמחיו א"ל טעמא דר"י משום בקיעת ערוב ליתא לדליו קמיין תמחי'
יחיי' דליו בתר דמוקן טעמא דר"י משום בקיעת הנדו ושם פירשתי
ה דעתא אחרים: **ל"א**ו שירצה בהן. פי' בקונטרס אלחנא את
לית אלא לחברתה וקרנן קרנא בשני בעלים פסול ואין גראה להשר
ופשר להקריב לו כסמם והקדש נמנע לו אין ברירה אלא קמיין למימר
למטה ותמחא למעלה: **בשהתנו**. פי' הקונטרס שהתנו הנשים
דעת הכסן שאחרי שיעשה יתברר שהוא שלה דכיון שנתעברו הקינין
המה זה יהיה שלי זה יהיה שלך וכן בגמרא דמי קיניהן לטמן בעירוב
ותעברו דכיון אלא העומתו ופריך ואי מצי למימר דהקנין שלה
על לא התנו דכיון שהמים בעירוב יקחו גם כן הקינין
דמיין פירוש וקמ"ל נמי דכרר חסדא ותמחי קמ"ל מדנקט שתי נשים
התנו ואי לא תחא לאשמעין נמי דכרר חסדא לא היה ליה תמחי'
להסיר עולה ותמחא אלא יקריב של לאה ללאה ושל רחל לרחל:
אלא

עין משפט
נר מצוה

פג א מ"י פ"ו מהל' מעשר הלכה א סמג עשין קלה:
פד ב ג מ"י פ"ח מהל' פסולי המוקדשין הלכה ח:

רבינו חננאל

אומר שני לוגין שאני
תצור להם עשרה הרי הן
מפירות המערה מעשר
ואשקו השעה מעשר שני,
וישל ורשעה להן וי
סאיר, ויהי ידברו ודי
לשון שבעון אפרקין.
ואתקנין וסבר ר' יוסי א'
בירה והא תנן ר' יוסי
א' תני שנים (שלקחו
אחיהן) קיימין צבור וא'
שנתו דמי קיימין צבור
למאן חזי שריעה מקרב
ועלה. ר' יוסי שחוקיה
להטאות מבחי כ"ו וא'
שלקח ממנה חמשה להטאות
ונתן העלה. הנה אית ליה
לר' יוסי בירה. ופרקי
רביה עשרה כיתורן כמין
יעל כן ארי יוסי אסא.
העלה מקרב סמא.
וסא' אתא לאשמעינן
דרב חסדא דאמר
הא קיימין מתפרשת